

A DE BROSSA

Musical a partir de textos de JOAN BROSSA
i un poema de MIQUEL DESCLOT

Música: EDUARD INIESTA
Dramatúrgia: MARTA GIL

BLANCA, 14 anys, una noia amb mirada poètica.
BRUNA, 14 anys, una noia sense mirada poètica.

ESCENA 1: Biblioteca

(Dues noies entren d'amagat als arxius històrics d'una gran biblioteca nacional. En la foscor endevinen llibres i alguns objectes estranys que reposen, curiosos, sobre els prestatges. Les dues noies avancen a poc a poc, guiades per dues llanternes que duen a les mans.)

NENS:
Sch!! Sch!! Sch!!
Tatinamuh!!
Tatinamuh!

BLANCA *(Cantant i buscant algun llibre amb la llanterna.)*
He sentit dir que el poeta Brossa va inventar una paraula màgica...

BRUNA
Ens hauran vist a l'entrar?

BLANCA
Estaven massa ocupats amb els mòbils...

BRUNA
És veritat. I quina paraula?

BLANCA *(Cantant.)*

Una paraula nova, que la sap poca gent... Una paraula nova, inventada per ell i que hauríem de saber...

BRUNA

Per fer què?

BLANCA

Per poder entrar en el seu món i entendre el que diu...

(Enfocant-se les cares amb la llanterna s'espanten. Després enfoquen l'espai.)

BLANCA

Uala! Que grans, aquests arxius...!

BRUNA

I tooooooot això ens hem de llegir per conèixer l'obra de Joan Brossa????

BLANCA *(Cantant.)*

La seva obra és gegant! No parava mai d'escriure, creava objectes, obres de teatre, pel·lícules, era un geni...! Per ell la poesia no eren només versos

BRUNA *(Vol marxar.)*

Jo passo!

BLANCA *(Agafant un llibre ple de pols i bufant per treure-l'hi.)*

Mira què va dir Brossa en una entrevista!

(Llegint.)

«Jo a l'escola vaig acabar odiant la literatura...»

BRUNA

Aquest és un dels meus!

BLANCA *(Segueix llegint.)*

«Intuïa que hi havia una altra cosa, però el nivell la meva grisa família no hi ajudava...

Ho vaig haver de descobrir sol...»

BRUNA

Una família grisa? Com la meva pell!

BLANCA *(Cantant, es treu un mirallet de la butxaca i es mira.)*

Necessitem poesia i bogeria o ens tornarem més grises!

BRUNA

Quina por tornar-me boja! No ho suportaria!

ESCENA 2: Unes ulleres per llegir pensabrossaments

(La BLANCA tanca el llibre i segueix remenant. De sobte troba unes ulleres vermelles molt grosses en forma de B horitzontal.)

BLANCA

Ah! Unes ulleres per a llegir
pensaments! Pensabrossaments!!

BRUNA

Això és molt difícil de dir... Pensa què? Pensa brrrr...

BLANCA

No! Pensa Brossa Ment.
Un pensament al pur estil de Brossa.

BRUNA

Ah!!

BLANCA *(Es posa les ulleres.)*

Uau!!!! El cap em dona voltes! És una sensació estranyíssima! Espera, espera, m'arriba un pensabrossament!!!...

BRUNA

Quin?

NENS, (Xiuxiuejant.)

Què és... la poesia??!

BLANCA

Què és la poesia?

BRUNA

Què és la poesia!?

BLANCA

Sí! Què és la poesia!

BRUNA

Un rollo *patatero*! A ningú no li agrada la poesia!

BLANCA (*Agafa un llibre de Brossa que es troba en un lloc concret i el fulleja.*)
«La poesia és com l'electricitat, que és a tot arreu», ho diu Joan Brossa.

BRUNA (*S'apropa a la Blanca, la toca i s'electrocuten juntes.*)
Sí, home!

(*Li roba el llibre i llegeix.*)
«Com l'electricitat, a tot arreu.»... Quina ximpleria!

(*Amb les ulleres posades, la BLANCA fa una A amb els dits de les dues mans.*)

(*Els nens fan el mateix gest que la BLANCA girant els dits a l'inrevés quan toca.*)

BLANCA (*Cantant.*)
“L'A és l'alfa, la porta de l'alfabet, l'entrada a la literatura, el principi de l'expressió literària. Si agafes una A i la gires a l'inrevés, hi veus un cap de bou!”

(*Gira els dits a l'inrevés.*)
“Els bous porten la mitja lluna clavada a les banyes. “

COR:
MUUUUU

(*Amb els palmells tocant-se, la BLANCA i la BRUNA obren les dues mans com entrant en un espai físic nou. En aquest moment s'encenen les llums a l'escenari.*)

3. L'ABECEDARI

BLANCA
«Entrada»

NENS (*Cantant.*)
«A B C D E F G H I
J K L M N O P Q R
S T U V W X Y Z»

«A B C D E F G H I
J K L M N O P Q R
S T U V W X Y Z»

AB D F G I

JKLM
NOPQR
STUVWX
YZ

AB D F
G

BRUNA
Un moment! D'aquest poema han fugit tres lletres!

BLANCA
La C
La H
I també la E
Era tan sentida l'elegia, que van marxar les lletres!!!

BRUNA (*Cantant.*)
Van marxar les lletres del Che, i se'n van anar al cel!

BLANCA
Això ha sonat molt poètic!

BRUNA
I saps què passa quan et mors després d'haver fet coses importants a la terra? Et comencen a fer elegies, lloances, himnes, poemes, cançons, pel·lis, tatuatges...

BLANCA
Saps a qui li faria jo una elegia?

BRUNA (*Mentre agafa la BLANCA i balla un tango amb ella.*)
A Piazzola?

BLANCA
No!

BRUNA
A Messi? Al Iniesta?

BLANCA
No, dona, No!

(*Els nens fan xiscar els dits a ritme de swing.*)

BLANCA (*Cantant.*)

A la lletra A! Li faria una elegia a la lletra A!

NENS + BLANCA

AAAA AAAAAA

BRUNA (*S'ha quedat amb la boca oberta.*)

Aaaaah!

«Sortida»

NENS (*Cantant.*)

AB D F

G IJKL

MNOPQR

STUVWX

YZ

NENS (Cor 3 + 4) (*Cantant.*) Elegia al Che.

NENS (Cor 1 + 2) (*Cantant.*) Elegia al Che.

NENS (Tots) (*Cantant.*) Elegia al Che.

(*Pausa curta.*)

ESCENA 4: Mirada poètica. GUANTS BLANCS

BLANCA (*Ha trobat un llibre, l'obre i llegeix.*)

«Cal canviar d'òptica i no pas de temàtica», diu Joan Brossa.

BRUNA

I què vol dir «canviar d'òptica»?

BLANCA

Et mires les coses d'una manera diferent, determinada i patapam! Allò que mires esdevé poesia!

BRUNA

Poesia patapam!

BLANCA

A de patapam!

(Sobre el nens veiem la projecció de la lletra ballarina, que és la lletra A repetida unes quantes vegades en horitzontal, com si estigués en moviment...)

(Se sent un soroll... com si algú obrís una porta.)

BRUNA

Un moment, he sentit un soroll!

BLANCA

Amaguem-nos! Si ens descobreixen ens fan fora!!!

BRUNA

Ens quedarem tancades fins dilluns!

BLANCA

Quin dia som avui? No podrem sortir! Ens trobaran a faltar.

BRUNA

Els pares patiran!

BLANCA

Ens expulsaran!

BRUNA

I què menjarem?

BLANCA *(Cantant.)*

Poesia!!

BRUNA

Ningú menja de la poesia!

BLANCA

Va, dona! Va! sempre amb aquestes frases fetes!

Necessites electrocutar-te!

BRUNA

(S'ha trobat uns guants dins el piano. Els agafa i se'ls posa d'amagat. Vol saber si també tenen propietats màgiques com les ulleres de la Blanca. Quan se'ls col·loca hi ha un canvi a la música...)

(El Cor, mentre canta la cançó, va comptant els dits que té a les mans, uns ho fan enrere i els altres endavant.)

NENS (Cor 2+3) (*Cantant.*)

Deu, nou, vuit, set, sis.

NENS (Cor 1+4) (*Cantant.*)

Un, dos, tres, quatre, cinc.

NENS (Cor 2+3) (*Cantant.*)

Deu, nou, vuit, set, sis.

NENS (Cor 1+4) (*Cantant.*)

Un, dos, tres, quatre, cinc.

NENS (Tots) (*Cantant.*)

Cinc i sis: onze dits.

NENS (Tots) (*Cantant.*)

Cinc i sis: onze dits.

BRUNA (*Cantant.*)

Els dits quart i cinquè han d'abaixar-se,
el dors de la mà restarà inclinat i aixecats
els dits segon i tercer, ja només falta
que mogueu els dits.
Tot això amb els guants posats.

NENS (Cor 1+4)

Uni, dori, teri, cateri,
mata la beri
beri birom.

Compta'ls bé,
que dotze són!

(X2)

NENS (Cor 2+3) (*Cantant.*)

Deu, nou, vuit, set, sis.

NENS (Cor 1+4) (*Cantant.*)

Un, dos, tres, quatre, cinc.

NENS (Cor 1+4.)

Uni, dori, teri, cateri,
mata la beri
beri birom.

Compta'ls bé,

que dotze són!

NENS (Cor 2+3) (*Cantant.*)

Un, dos, tres, quatre, cinc.

NENS (Cor 1+4)

Uni, dori, teri, cateri,

mata la beri,

beri birom.

Compta'ls bé,

que dotze són!

NENS (Cor 2+3) (*Cantant.*)

Deu, nou, vuit, set, sis.

NENS (Cor 1+4)

Uni, dori, teri, cateri,

mata la beri,

beri birom.

Compta'ls bé,

que dotze són!

NENS (Cor 2+3) (*Cantant.*)

Un, dos, tres, quatre, cinc.

ESCENA 5: POLICIES-MANIQUE

(Després de la cançó, segueixen jugant a tot al que associen amb els guants blancs.)

BRUNA

Policia! Mans enlaire! Queden detingudes per vulneració d'un espai poètic!

BLANCA

Nosaltres no hem sigut! Les ulleres! Han sigut elles! Ens fan cometre actes poètics involuntaris! No hi podem fer res, nosaltres!

BRUNA

Les ulleres dels pensabrossaments! És el pitjor delictes!! Les tancaran a la presó!

BLANCA

No! A la presó, no! A l'hospital psiquiàtric! Iuhuuu!

BRUNA

Tu creus?

BLANCA

No, dona, no... *(Remena un nou llibre, es troba un antifaç.)*

I aquests llibres plens de pols? Què amaguen aquí dintre? Un antifaç?

BRUNA (*Encara jugant a policies.*)

No se'l posi, és perillós!

BLANCA

Que no me'l posi?

BRUNA

Se'n penedirà tota la vida!

(Tots els nens es posen antifàços.)

BLANCA (*Agafa l'antifaç, se'l posa i veu a tothom disfressat.*)

“Maniquí,

duu el barret sobre els ulls,

un abric descordat amb coll de pells

i una cadena amb una *châtelaine*

penjant entre les butxaques de l'armilla.

Té el color de Saturn i el gust de les carbasses.”

(LA BLANCA es comença a transformar en ocell. Tot el seu cos, les espatlles i el cap es sacsegen com si unes ales li sortissin de l'esquena. S'ha convertit en un ocell però en comptes de piular, miola... Miola i es converteix en un gat i es dirigeix cap a la BRUNA però en comptes de miolar, lladra com un gos...)

(De sobte, la BRUNA se sent estranya... Però comença a seguir-li el joc, i es converteix en moviment compassat de cames amb determinació, com ho fan els cavalls de doma, però en comptes de renillar, bramula! Mmmmmuuuuuuuuuuuuu.)

6. CARNAVAL

NENS (*Cantant.*)

Em compraré una màscara

de bruixa vella
per pegar a tort i a dret
amb la paella.

Et compraràs una màscara
de camaleó
i així podràs mudar de pell
i fer el bacó.

Es comprarà una màscara
de mariscal,
i el marisc trobarà
que hi falta sal.

CARNAAVAAAAAAL !!!! AVUI TOT ÉS IGUAL!!

Es compraran dues màscares
de caçador,
i amb unes escopetes
duran la por.

Quan ens traurem la màscara
tothom s'adonarà
que la disfressa és màgia
que mai no enganyarà.

I és que és el Carnaval
el temps del disbarat
que invita a descobrir
la veritable falsedat.

CARNAAVAAAAAAL !!!! AVUI TOT ÉS IGUAL!!

NENS (Cor 4) (*Cantant.*) L'ocell miola.
NENS (Cor 1) (*Cantant.*) El gat esbiega.
NENS (Cor 3) (*Cantant.*) La cabra renilla.
NENS (Cor 2) (*Cantant.*) El cavall bramula.
NENS (Cor 4) (*Cantant.*) La vaca bela.
NENS (Cor 1) (*Cantant.*) El xai lladra.
NENS (Cor 3) (*Cantant.*) El gos gruny.
NENS (Cor 2) (*Cantant.*) El porc udola.

BRUNA

Però per què aquests pobres animals tenen un parlar que no els pertoca?

Per què?

(Preguntant als nens.)

Per què?

BLANCA

Perquè semblin altres animals!!

BRUNA

El gat no esbiega!

BLANCA

Ni la cabra renilla!

BRUNA

Ni el cavall bramula!

BLANCA

Ni la vaca bela!

BRUNA

Ei, espera! el xai sí que lladra!

BLANCA

Que el xai lladra?

BRUNA

El xai lladra! Jo n'he sentit uns quants al zoo de Barcelona!

BLANCA

I el porc udola, oi?

BRUNA

No! El porc NO udola mai! No ha udolat mai de la vida, nena!

Però perquè canviar el parlar dels animals?

BLANCA

Què fem per carnaval?

BRUNA

A què ve aquest pregunta?

BLANCA

Quin és el títol del poema?

BRUNA, BLANCA i COR DE NENS (*Tots alhora llançant un munt de confeti, que genera un núvol màgic per tot l'escenari.*)

NENS (*Cantant.*)

CARNAAVAAAAAAL !!!! AVUI TOT ÉS IGUAL!!

NENS (Cor 4) (*Cantant.*) El llop brama.

NENS (Cor 1) (*Cantant.*) El ruc bruela.

NENS (Cor 3) (*Cantant.*) El toro piula.

NENS (Cor 2) (*Cantant.*) El pollet rauca.

NENS (Cor 4) (*Cantant.*) La granota parrupa.

NENS (Cor 1) (*Cantant.*) El colom mugeix.

NENS (Cor 3) (*Cantant.*) El bou cloqueja.

NENS (Cor 2) (*Cantant.*) L'oca enraona.

NENS (Cor 4) (*Cantant.*) L'home escataina.

NENS (Cor 1) (*Cantant.*) La gallina refila...

NENS (Tots) (*Cantant.*)

Si la igualtat comporta identitat...

(*Els cors es contesten entre ells.*)

Només som un de sol. Només som un de sol. Només som un de sol. Només som un de sol.

ESCENA 7: NO VOLEM PERRUQUES

BLANCA (*Agafa un nou llibre i llegeix.*)

Mira què diu aquí Joan Brossa: «En poesia vaig començar treballant molt el llenguatge; més endavant vaig notar el gruix de la perruca i aleshores, del que es tractava, era de treure aquesta perruca i ensenyar el poema.»

BRUNA

No sabia que els poemes portessin perruca!

BLANCA

És en sentit metafòric...!

BRUNA

Hola! Bon dia! Soc un poema i porto perruca!

(*Riu.*)

BLANCA

Hola! Bon dia! M'agrada molt la seva perruca, però porto un bastó!
Vol ser la meva dona?

BRUNA

No! Si us plau! Que soc un poema amb dents postisses!

BLANCA

No s'amoïni! Jo tinc dos ulls de vidre! Soc un poema de vidre!

BLANCA (*Cantant dirigint-se al públic amb música.*)

“A mitjanit van simular una tempesta
d'estiu amb un ventilador, un joc de focus,
un timbal i l'aigua que queia del sostre.
La vida acadèmica és representació.
La vida veritable és la Vida.”

(*Corren totes dues com boges per l'espai... Segueixen interpretant animals...*)

(*La BRUNA veu un llibre que li crida l'atenció i s'atura.*)

BRUNA

Espera! Potser aquest llibre conté aquella paraula màgica de Brossa!

BLANCA

Llegeix! Ràpid! Que tenim poc temps!

BRUNA

«Simplificar per obtenir una intensitat més gran», diu Joan Brossa. «Simplificar»?

(*Segueixen llegint. Han trobat un poema «simplificat», un sonet en essència.*)

8. SONET

NENS (Cor 2) JOU

NENS (Cor 4) CUC

NENS (Cor 3) POU
NENS (Cor 1) DUC

NENS (Cor 2) FOU
NENS (Cor 4) SUC
NENS (Cor 3) SOU
NENS (Cor 1) TRUC

NENS (Tots) DO FIU JO
NENS (Tots) RIU TRO VIU

NENS (Cor 2) JOU
NENS (Cor 4) CUC
NENS (Cor 3) POU
NENS (Cor 1) DUC

NENS (Cor 2) FOU
NENS (Cor 4) SUC
NENS (Cor 3) SOU
NENS (Cor 1) TRUC

NENS (Tots) DO FIU JO
NENS (Tots) RIU TRO VIU

BRUNA
És clar! Ara ho veig! És la màxima simplificació d'un sonet! Amb monosíl·labs!

BLANCA
Un poema telegràfic! Ideal pel WhatsApp!! Monosíl·labs rimats!

(No poden parar.)

BLANCA
T'estàs tornant poètica!
(Cantant.)
Fou Suc Sou Truc!

BRUNA
Estàs completament sonada!
(Cantant.)
Fiu! Jo!

BLANCA
Tu també!!

(Cantant.)

Riu Tro Viu!

BRUNA

No insisteixis!

(Cantant.)

Jou Cuc Pou Duc!

BLANCA

Pots parar, si us plau?

(Cantant.)

Fou! Do! Fiu! Jo!

BRUNA

Jo?

BLANCA

Ja!

BRUNA I BLANCA , *ahora*

Tro Viu!

BRUNA

Jo ja en tinc prou!

(Es fa el silenci.)

ESCENA 6: ENTREACTE (CÀNON)

(La Bruna i la Blanca comencen a corre de dreta a esquerra de l'escenari, jugant a tocar i parar.)

BLANCA

Corre! Que t'agafo!

BRUNA

No m'agafaràs!

BLANCA

Ara veuràs com sí!

BRUNA
No podràs!

*(El Director musical enxampa la Bruna i els nens comencen a cantar la següent cançó.
Quan els nens comencen, les noies deixen de jugar perquè escolten amb interès la cançó.)*

NENS: (Cor 2+3)
Els mots corren a canviar-se
de vestit. Baixen els telons, i les bambolines
venen de nou damunt els bastidors.

Els subjectes, els verbs i els adverbis,
ja vestits d'altra manera, tornen
a escena. Rest a un grup
d'adjectius mirant pel
forat del teló.

(Accelerant.)

(S'afegeix el cor 1 a cànon.)
Els mots corren a canviar-se
de vestit. Baixen els telons, i les bambolines
venen de nou damunt els bastidors.

Els subjectes, els verbs i els adverbis,
ja vestits d'altra manera, tornen
a escena. Rest a un grup
d'adjectius mirant pel
forat del teló.

(Accelerant.)

(S'afegeix el cor 4 a cànon.)
Els mots corren a canviar-se
de vestit. Baixen els telons, i les bambolines
venen de nou damunt els bastidors.

Els subjectes, els verbs i els adverbis,
ja vestits d'altra manera, tornen
a escena. Rest a un grup
d'adjectius mirant pel

forat del teló.

“El poema següent ara començarà.”

(A «subjectes» el cor 1 aixeca els braços.)

(A «verbs» cor 2 el aixeca els braços.)

(A «adverbis» el cor 3 aixeca els braços.)

(A «adjectius» el cor 4 es cobreixen la cara amb les mans, com si deixessin d'existir.)

(Els nens es treuen una samarreta i a sota en porten una altra d'un altre color.)

ESCENA 10: Metàfores

BRUNA *(Llegint el llibre.)*

Tanta mania tenia als adjectius? Com és que no els trobava tan necessaris? *(Llegint el llibre.)* «Si les paraules són les coses, també pots servir-te de les coses, per fer metàfores.» *(La BLANCA li agafa el llibre de tal manera que el fa volar com un ocell...)*

Què vol dir fer metàfores? *(Sobre els nens veiem la projecció de LLIBRE LLIURE.)*

Què diu el diccionari? *(Agafa un diccionari i llegeix.)* Metàfora, és una translació, un desplaçament... Em pensava que era una paraula que en substituïa una altra... Substituir i desplaçar aquí vol dir el mateix, oi? En comptes de dir: «la comunicació entre els pobles», hauria de dir... mmmm: «el pont entre els pobles»...

BLANCA *(Agafa el barret de copa i en treu un paper.)*

Has dit pont?

Pont.

Aquest és el camí
que serveix per a passar
del poema anterior al següent.

(La BRUNA que l'ha escoltada, es col·loca de quatre grapes. BLANCA passa per sobre de la BRUNA repetint el poema.)

Pont.

Aquest és el camí
que serveix per a passar
del poema anterior al següent.

(La BLANCA xiula una melodia.)

BRUNA

Què fas ara?

BLANCA

Xiulo! A Brossa li encantava xiular!

BRUNA (*Xiula.*)

A mi també m'encanta xiular!

M'hi podria estar hores, dies sencers...

BLANCA (*Segueix xiulant i comença a imitar el xiulet del rossinyol.*)

BRUNA (*Contesta com si fos un altre rossinyol i després afegeix.*)

Passi! Passi! Sr. Rossinyol! Ja pot entrar!! Benvingut al jardí de la reina!

11. EL JARDÍ DE LA REINA

BLANCA

Aquest és el jardí de la reina.

Aquesta és la clau del jardí de la reina.

Aquesta és la cinta que sosté la clau del jardí
de la reina.

BRUNA

Aquest és el peix que ha mossegat la cinta que sosté
la clau del jardí de la reina.

Aquests són els ulls que brillen com el peix que ha
mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

NENS (Cor 1+2)

Aquestes són les mans que han fet ombra als ulls que
brillen com el peix que ha mossegat la cinta que
sosté la clau del jardí de la reina.

NENS (Cor 3+4)

Aquest és el cabell que han pentinat les mans que han
fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha
mossegat la cinta que sosté la clau
del jardí de la reina.

NENS (Tots)

Aquesta és la font que ha mullat el cabell que han
pentinat les mans que han fet ombra als ulls que
brillen com el peix que ha mossegat la cinta que
sosté la clau del jardí de la reina.

BLANCA + BRUNA + NENS

Aquest és el caminal que voreja la font que ha mullat
el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra
als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta
que sosté la clau del jardí de la reina.

ESCENA 12: PETITA ODA EN DIJOURS O TRUC DE PEIXOS

(Mentre segueixen xiulant la melodia del jardí de la reina, La BLANCA i la BRUNA, comencen una sessió de transformisme. La BLANCA es treu la roba que porta i se la torna a posar però del revés. La roba té un altre color i un altre dibuix.)
(Cada cop que fa un moviment l'acompanya d'un xiulet, com si es tractés d'un numero de clown. La BRUNA fa el mateix i totes dues amb la roba del revés semblen uns altres personatges.)
(La BRUNA agafa un barret de copa i en treu un peix de fusta. Tambors redoblant.)

BRUNA

I ara, faré un truc de màgia! Senyores i senyors!
Un número especial, no amb el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau de la reina! No!
Un numero amb els meus peixos de fusta!
Atenció!

BRUNA *(Fa un truc de màgia amb el barret, mentre l'explica.)*

Em sé fer uns peixos de fusta
panxarruts, no gaire grans;
Els emplen de llimalla
tocada amb la pedra imant
I els acolorixo a l'oli
perquè siguin fulgurants.
Ensenyo els peixos i explico
que veurem com nedaran

BLANCA i BRUNA: tots dos sols dins una bota;

I, un cop a l'aigua posats,
demano un bocí de coca
i els dono amb una mà.
(Però, sens que ningú ho vegi,

hi barrejo pedra imant
i així sembla, pels qui miren,
que els peixos venen nedant.)
Damunt l'aigua i sota els núvols
si hi ha coses per contar!
Milers de llums brillarien
si la bota fos el mar
i els espectadors que miren
fos tota la humanitat,
i els peixos que m'engipono
fossin uns peixos navals
que llisquessin per les ones
com ocells a l'aire blau.

BLANCA (*Amb sorna.*)

Jo no dic res, eh?... però... estàs començant a embogir... Hauries de vigilar.

BRUNA

Qui fa com els altres, no és boig ni savi!

BLANCA

“Les grans obres del món sempre han estat fetes pels bojos!”

BRUNA

Em sé fer uns peixos de fusta
panxarruts, no gaire grans;
Els empleno de llimalla
tocada amb la pedra imant
I els acolorixo a l'oli
perquè siguin fulgurants.
Ensenyo els peixos i explico
que veurem com nedaran

BRUNA i BLANCA: tots dos sols dins una bóta;

I, un cop a l'aigua posats,
demano un bocí de coca
i els dono amb una mà.
(Però, sens que ningú ho vegi,
hi barrejo pedra imant
i així sembla, pels qui miren,
que els peixos vénen nedant.)
Damunt l'aigua i sota els núvols
si hi ha coses per contar!

Milers de llums brillarien
si la bóta fos el mar
i els espectadors que miren
fos tota la humanitat,
i els peixos que m'engipono
fossin uns peixos navals
que llisquessin per les ones
com ocells a l'aire blau.

ESCENA 13: ECO, ECO!

BRUNA

És estrany! Tinc el cap ple d'imatges i sons! Sensacions aquàtiques i estel·lars...

BLANCA (*Amb entusiasme.*)

M'encanta que et deixis anar!

BRUNA

És com si el nostre món fos un altre...

BLANCA (*Col·locant-se les ulleres de nou. Efecte i Musica*)

Eco.

NENS

Eco, eco, eco, eco...

BRUNA (*Llegint un altre llibre, que tanca de sobte.*)

Explica'm, tu, què és el sol

BLANCA

El sol.

NENS:

El sol, el sol, el sol...

BRUNA

Explica'm què és la lluna.

BLANCA

La lluna.

NENS:

La lluna, la lluna, la lluna, la lluna...

BRUNA

I per què en Pere plora amb desconsol?

BLANCA

Perquè en sa vida no ha tingut fortuna.

NENS:

Fortuna, fortuna, fortuna...

BRUNA

I les muntanyes què són? I els estels?

BLANCA

No són més que els estels i les muntanyes

NENS:

Muntanyes, muntanyes, muntanyes...

NENS:

Estels, estels, estels...

BRUNA

I aquestes canyes? I aquestes arrels?

NENS:

Canyes, canyes, canyes...

NENS:

Arrels, arrels, arrels...

BLANCA

No són més que això: arrels i canyes.

BRUNA

I aquesta taula? I aquest balancí?

NENS:

Taula, taula...

NENS:

Balancí, balancí...

BRUNA

I aquestes mans que fan l'ombra xinesa?
I el món? I l'home?

NENS:

Món, món, món...

BLANCA

Heus aquí l'última forma de la saviesa:
Mira't a fons, afirma sempre el que és
i aprèn amb seny que no pots fer res més.

BRUNA

Ho veus, l'última forma de saviesa és el seny...

BLANCA

No diu això! L'última forma de saviesa és la màgia d'afirmar sempre el que és.

BRUNA

Això és màgia? Com ho saps?

BLANCA

Perquè sé la paraula màgica.

BRUNA

Però la paraula no era Pensabrossaments?

BLANCA

Hi ha una altra paraula... És més aviat una imatge poètica...

BRUNA

Vinga, va, digue-me-la!

BLANCA

Estàs preparada?

BRUNA

Ara sí.

BLANCA

Estàs llesta?

BRUNA

Ara sí!

ESCENA 14: HUMANITAT

BLANCA+BRUNA+NENS (CANÇÓ) (*Veient i dibuixant amb el dit cap el públic.*)

Humanitat

Jo i una altra persona som un parell.

Molts cops nosaltres formem un nombre de gent.

Gran nombre de persones són una multitud.

Una multitud de gent un poble.

Un poble una nació.

Moltes nacions un continent.

Els continents La Humanitat.

NENS:

TATINAMUH!! TATINAMUH!!

ESCENA 15: Tatinamuh

BLANCA

La paraula és tatinamuh!

BRUNA

Tatinamuh? T-A-T-I-N-A-M-U-H... H-U-M-A-N-I-T-A-T!

BLANCA

Humanitat!

BLANCA (*Fullejant un altre llibre.*)

Saps què deia Brossa? ... «La poesia no és poesia si no obre finestres!»

BRUNA *(Finalment es posa les ulleres màgiques.)*
Fem un Sonet de paper?

BLANCA
De paper?

BRUNA
Sí! Junes!

BLANCA i BRUNA *(Es dirigeixen al barret de copa i d'allà en treuen dos papers en blanc. Durant aquest poema dit a dues veus, faran exactament el que diuen, i acabaran construint un avió de paper.)*

BRUNA
Ja és l'hora, estan a punt d'obrir la biblioteca...

BLANCA
Tant me fa si ens descobreixen. No tinc pressa.

BRUNA
Abans de sortir al món, ja no mirarem les coses de la mateixa manera...

BLANCA
La pell m'ha canviat completament de color...

BRUNA
Jo tampoc soc la mateixa!

BLANCA *(Posant-se les ulleres.)*
Obrim les finestres!

BRUNA *(Posant-se les ulleres.)*
Obrim les finestres!

(La BLANCA fa el gest d'obrir una finestra –hi ajudarem amb la il·luminació– i la BRUNA agafa l'avió de paper i el llança a l'espectador.)

16. SONET DE PAPER

NENS + SOLISTES

Agafes i doblegues el sonet,
que formi quatre gruixos de paper
i hi marques tres rectangles ABB
A de manera que s'aguanti dret.

Després, i quan els tinguis doblegats,
ajunta'ls per la línia de punts
DD; plegats els tres quartets ben junts,
retalla'n el que sobri pels costats.

Llavors has de tallar l'apariat;
fes-ho pel llarg i, quan el tinguis pla,
aguanta bé la forma amb una mà
i amb l'altra deixa el fons en llibertat.

Veuràs com el poema i cada vers
mouen les ales pel teu univers.

(Al final de la cançó cada nen llança el seu avió al públic.)